

[Dohrmann]

Den sidste taler har fuldstændig uret. Jeg føler mig overbevist om, at det, postvæsenet trænger allermost til, er, at det får noget privat konkurrence. Det er, hvad der er behov for. Vi har set inden for alle andre grene, at det, der virkelig kan få sat lidt fut i statsforetagender og monopoler, er konkurrence, og det har postvæsenet ikke.

Vi har mange kritiske bemærkninger vedrørende postvæsenet, først og fremmest postterminalen her i København. Den nye minister har på grund af sygdom desværre kun været i stand til at varetage sit hverv i en god uges tid, og derfor skal jeg ikke pålægge ministeren ansvaret for de ting, der er foregået, for det har han ikke haft mulighed for at ændre. Men der ligger en stor opgave foran ministeren i at få bragt orden i alle disse ting.

Vi har også den principielle opfattelse, at postvæsenet skal hvile i sig selv, men det er egentlig fantastisk: hvis man tænker bare 2-3 år tilbage, var portoforhøjelser kombineret med ikke en serviceforbedring, nej, tværtimod en serviceforringelse. Det er næsten ved at være sådan, at man må give dem ret, der siger, at det først bliver rigtig godt, den dag vi selv bliver kommanderet over i postterminalen at hente vores post. Hvis vi kan sortere den samtidig, så går det da vist hurtigt.

Den anden del af lovforslaget, forslaget om, at samtlige parcelhuse skal opstille en brevkasse, finder vi er et meget, meget dårligt forslag. Jeg har tilladt mig at skrive til det kriminalpræventive råd og bedt om dets mening, fordi jeg tror, at det, vi også i dag kan opleve, at posten f.eks. under sygdom, arbejde eller ferie hober sig op, vil give tyveknektene alt for let spil. Man vil ude fra gaden kunne se, hvornår et hus er ubeboet. Vi skal også lige tænke på, at ældre mennesker, som man jo ellers udtaler megen sympati for og siger skal hjælpes – og det er da også rigtigt – jager man nu ud i sne og regn for at hente deres post.

Vi agter, såfremt ministeren ikke trækker den del af forslaget, at stille et ændringsforslag om, at det udgår. Vores endelige stilling til lovforslaget vil være afhængig af, om folketinget vedtager, at det skal udgå af lovforslaget.

Hahn (CD):

CD vil i den nuværende situation medvirke til vedtagelsen af de foreslåede ændringer af postloven, om end det er med beklagelse, at vi igen skal have portoen forhøjet, men vi ser nødvendigheden heraf.

I udvalget vil vi gerne have oplyst, hvad ordningen med brevkasser i skel vil betyde for gamle og hancappede. At det bedrer postvæsenets økonomi, er indlysende, men det må selvsagt ikke være på bekostning af servicen for de svageste.

Jeg vil slutte, som jeg begyndte: vi vil gerne medvirke positivt til udvalgsarbejdet.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Det overrasker ingen, at der er forslag om at forhøje posttaksterne. Det er bebudet allerede i det finanslovsforslag, den forrige regering udarbejdede. Det nye i det er, at vi allerede nu ved, at dette forslag vil blive fulgt op at et forslag senere på året om nye forhøjelser. Det går altså hurtigt nu. Vi er opmærksomme på, at der er behov for en stigning, men vi må pege på, at der er et par steder, hvor vi mener at man bærer sig forkert ad.

Vi mener ikke, at der er baggrund for også denne gang at forøge omkostningerne ved omdeling af dagblade. Jeg siger det, fordi det jo i øjeblikket er sådan, at vi er tæt på en afslutning af mediekommissionens behandling af netop denne ting, og så vidt det fremgår af pressen, er en af de ting, der overvejes, lavere porto for omdeling af dagblade. Jeg skal ikke omtale dette punkt nærmere, men sige, at hvis ministeren fastholder det, så ønsker vi at stille et ændringsforslag, som trækker denne forhøjelse ud af forslaget.

Og så er der den anden, mere omdiskuterede sag. Jeg kunne næsten fristes til at spørge allerede her: har ministeren sit parlamentariske grundlag i orden for så vidt angår brevkasserne? Det forekommer mig, at hvad der allerede er sagt, tyder på, at det kan knibe.

Jeg vil gerne sige om den sag, at det ikke er sjældent, at vi stilles over for krav fra offentlige myndigheder, som klart viser, at man udelukkende tænker på sin egen aflukkede regie og ikke på, hvilke følger virkninger det får for omgivelserne, at man vil rationalisere. Man siger, at man tjener 70 mill. kr. ved at kræve, at 1 million husstande ofrer 200 kr. hver for at få en serviceforringelse. Men man